

Produktionsinfo

Regi: Ulrich Seidl
Manus: Ulrich Seidl/Veronika Frantz
Längd: 120 min
Produktionsland: AT/FR/DE
Premiär i Sverige: Februari 2013
Medverkande: Margarete Tiesel, Peter Kazungu, Inge Maux, Dunja Sowinetz, Helen Brugat, Carlos Mkutano, Gabriel Mwarua, Josphat Hamisi, Maria Hofstätter, Melanie Lenz

Filmografi, urval:

2002 Zur Lage: Österreich in sechs Kapiteln
2003 Jesus, Du weisst
2007 Import/Export
2012 Paradies: Glaube
2012 Paradies: Liebe
2013 Paradies: Hoffnung
2013 Venice 70: Future Reloaded
2014 Im Keller

Om filmen

Seidl växte upp i den österrikiska staden Horn, son till en strikt religiös familjeläkare, och det var från början tänkt att han skulle utbildas till präst. Seidl tillämpar både en dokumentär arbetsmetod och en realistisk approach i Paradis: Kärlek. En film om sexturism i Kenya dit österrikiska kvinnor, "Sugar mommies", reser för att köpa sex, i fåfängligt hopp om äkta kärlek, och där objekten är betydligt yngre män. Filmen bygger på lång research, omsorgsfulla val av inspelningsplatser och ett manus där replikerna improviseras fram under inspelningen. Noggranna val av skådespelare, många av dem amatörer, som är beredda att gå hela vägen bidrar med unika erfarenheter och historier. Mötet mellan professionella skådespelare och amatörer sätter också färg och ton på den färdiga filmen. Filmen nominerades till Guldpalmen i Cannes 2012.

Om regissören

Tillsammans med landsmannen och kollegan Michael Haneke har Seidl kommit att stå som filmisk uttolkare av den underliggande mentala rötan i Europas mellangärde. Även om hans signum ofta har kommit att beskrivas som provokation, och att han verkar sätta en ära i att uppröra filmpubliken, så är Seidl en mångbottnad filmskapare med långtgående referenser till kulturhistoria, och där uppsätet snarare kan ses som en vilja att spegla världen och människan som hon verkligen ser ut. Med utpräglad stiliserad estetik har han format det dokumentära, för att i spelfilmerna anlägga en dokumentär stil på fiktionen. Seidl har en påfrestande fäbles för att dra ut scener i det längsta, men det är också genom att tvinga oss kvar länge vid något vardagligt banalt, ibland osmakligt, som vi till sist ser och börjar reflektera. Seidl har såväl filmiska förebilder; Luis Buñuel, John Cassavetes, Pier Paolo Pasolini, som konstnärliga; Goya, Hockney och Alfred Kubin.

Ulrich Seidl

Källor: . Bildmaterial om inte annat anges © themoviedb.org

Nästa film; " visas den 21/10